

Alexandru Donici, boeră moldovén, născut în Iași către finea secolului XVIII. — Educațiunea și-a făcut'o în Rusia, după datina prea respândită pe atunci între boerii aceluiaș timpă. Venind însă mai târziu la cunoșința tendințelor cuceritóre, ce nutrea Rusia asupra principatelor dunărene, și a influenței celei mari, ce o avea ea prin bărbații români crescuți în sinul său, s'a redicat acest obiceiu, trămitându-și fiil său pentru educațiune la Paris, sfătuindu și pe alții spre acesta.

El e însemnat în literatura română ca poetă fabulist. Dela el avem 2 volume de *Fabule*, care au devenit rare prin critica cea mușcătore, ce cuprindeau asupra boerilor și administrațiuniei lor. A fost un Român fără zelos; moralitatea era un odor scumpă înaintea sa pe care o păstra cu sfîrșenie, căci și fabulele sale erau îndreptate contra ălcătorilor ei. El a servit mai mult în rămul județiar, fiind lungă timpă asesor și mai în urmă președinte la divanul de apel din Iași.

Fabulele sale sunt scrise într-o limbă mai mult populară, cadența versurilor nu este prea regulată, rima potrivită.

Afară de fabule Donici a mai scrisu: *Ti-*